

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2017 NUMMER 1

Nådens år

*BÖNESVAR I THAILAND
"LYSSNA PÅ SYRIERNA!"
KYRKAN RÄDDAR BARN
MED ALBINISM*

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Missionär i hemlandet, församlingsbesök
Maria Westerling, tfn 020 7127242

Tf koordinatör för verksamhet bland studerande och vuxna, assistent för svensk service
Charlotte Steffansson, tfn 020 7127 282

Understödskoordinatör
Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Informatör
Joanna Lindén-Montes, tfn 020 7127 264

Tf koordinatör för barn- och ungdomsverksamheten (år 2017)
André Ravall, tfn 020 7127 263

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi

mission 158:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Observatoriegatan 18,
 00140 Helsingfors. Postadress: PB 154,
 00141 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 020 7127 282,
fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin
 tfn 020 7127 265

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare:

Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar.

Designkoncept: Annomia Ab

Layout: Montes AVP

Tryck: FORSBERG

IN MEMORIAM. Pastor Praphan Na Chiangmai avled 19.11.2016. Han tjänade flera årtionden inom Thailands evangelisk-lutherska kyrka. Bleden är tagen 2013 i länet Chiang Rai. Kyrkan fortsätter vittna om Guds kärlek. Evangeliet berör varje dag bland minoritetsfolken i de fattiga bergsområdena i landets norra delar. Foto: Joanna Lindén-Montes

LEDARE

En hel och levande kyrka

I Finska Missionssällskapets dokument För liv och rättvisa, som bestämmer riktningen för vårt arbete under de kommande åren, talar man mycket om marginaler. Grundtanken är att missionens uppgift är att söka upp människor som lever i marginalerna, berätta att i Guds ögon är alla människor lika värda och utrusta dem så att de kan förbättra sin situation. Skälen till att människor hamnar i marginalerna är många; den globala ekonomins orättvisa fördelning av resurser, rasism, kastväsende, diskriminering av ursprungsfolk och personer med funktionshinder m.m.

I grund och botten handlar missionens och våra församlingars uppdrag om samma sak; att söka upp människor i livets utkanter. Människor som ur vår synvinkel lever i marginalerna på grund av egna val eller orsaker de inte kunnat påverka, men framförallt människor som ur Guds perspektiv lever i marginalerna då de inte har en levande gemenskap med Gud.

I många församlingar separerar man missionen från den övriga verksamheten. Missionen ses som en specialuppgift för några få som särskilt fått detta på sitt hjärta. Men missionsuppdraget gavs inte bara till tolv män för tvåtusen år sen. Nej, uppdraget gäller alla kristna i alla tider. Missionen är församlingens grund och kärna.

Damerna och herrarna i församlingarnas missionskretsar gör ett fantastiskt jobb. Men för ett levande församlingsliv krävs det att hela församlingen präglas av en rörelse utåt, en vilja att söka upp de som står utanför kyrkan och som lever i livets utkanter, både här hemma och i länder längre bort. Missionens rörelse går inte bara i en riktning utan de människor som ur vårt perspektiv sett lever i marginalerna har oerhört mycket att tillföra kyrkan och behövs för att göra kyrkan hel och levande.

Hela denna tidning är full av berättelser om människor i marginalerna; fattiga, diskriminerade, förtryckta, förföljda, funktionshindrade. I vårt eget land är livets utkanter kanske inte lika uppenbara som i många utvecklingsländer eller krigförande länder, men personer i marginalerna finns i varje samhälle. Vilka är de marginaliserade i din närhet?

Då vi på hemmaplan arbetar för de svaga och utstötta blir det naturligt för oss att också ömma för utsatta människor runtom i världen. Vi kristna finns inte i första hand till för oss själva utan för andra, för att Guds kärlek och nåd ska bli synlig i världen.

Marika Björkgren-Thylin

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Juliana i kyrkan. Finska Missionssällskapet och finländska faddrar stöder skolgång för barn med albinism i Tanzania. Genom satsningar på församlingsarbete, utbildning och påverkansarbete strävar kyrkan efter att barnen i framtiden ska kunna leva i trygghet ute i samhället.

Läs mera om hur fasteinsamlingen hjälper på sidorna 14-16. Foto: Katri Kuusikallio

4

PÅ SLINGRANDE BERGSVÄGAR

Hur ser en arbetsvecka ut i norra Thailands små lutherska församlingar? Läs missionär Riikka-Maria Kolkkas dagbok.

8

MED EVANGELIET TILL ALLA FOLK

Katri Linnasalo har jobbat största delen av sitt liv med bibelöversättning bland ursprungsfolkerna i Papua Nya Guinea.

12

NÅDENS ÅR

Glimtar från missionsarbetet i Senegal, Ryssland och Thailand.

14

FRÅN FÖRFÖLJELSE TILL FRIHET

Barn med albinism kidnappas och lem-lästas i Tanzania. Den lutherska kyrkan skyddar dem och motarbetar vidskepel-se som är orsaken till de brutala över-fallen.

17

"LYSSNA PÅ SYRIERNA"

Lokalbefolkningen vet bäst hur fredsar-betet och den humanitära hjälpen ska organiseras i landet.

18

TRÄDPLANTERINGSTALKO I TANZANIA

Fira reformationens märkesår - plantera ett hoppets träd med oss!

"Min nåd är allt du behöver. Ja, i svagheten blir kraften störst."

2 KOR 12:9

De luakristna ber mycket. I Huai Thoon församling börjar gudstjänsten varje söndag redan klockan sju på morgonen för att byborna ska hinna arbeta på sina åkrar resten av dagen. **FOTO** RIIKKA-MARIA KOLKKA

”Kära dagbok, låt det bli en bra dag i bergsbyn”

TEXT: RIIKKA-MARIA KOLKKA

Missionär **Riikka-Maria Kolkka** skrev dagbok om sin vardag i en bergsby i norra Thailand. I byn som bebos av luafolket finns varken telefonnät eller internet, men bönen och kärleken till nästan fungerar desto bättre.

FREDAG 14.10.2016

Bilen kämpar sig uppför bergssluttningen med hjälp av fyrhjulsdriften. Framme! Solen har gått ner en timme tidigare, det är mörkt och tyst. Bara de små eldstäderna kastar ljusstrålar från bybornas bambuhus. Vi har anlänt till luabyen Baan Napong i norra Thailand. Vi parkerar bilen på byhusets gård. Huset fungerar som vårt hem under perioderna vi tillbringar i byn.

Sju timmar av utmattande körning längs med slingrande bergsvägar är över. Vi har än en gång anlänt tryggt från staden Chiang Rai hit till luafolkets bosättningsområde i provinsen Naan.

Framför oss har vi tio dagar av arbete. Det känns bra att åter installera sig i byhuset som Finska Missionssällskapet låtit bygga. Huset är inte bara vårt hem utan fungerar också som ett center för församlings-, musik- och språkarbetet.

LÖRDAG 15.10.2016

Evangelisten Päng kommer hem till oss tidigt på morgonen. Tillsammans besöker vi åldringen Yai Mii som bor i samma by. Jag har bett Päng, som talar lua, att fungera som min tolk. Yai Mii talar ingen thailändska och mina egna kunskaper i lua är

inte ännu tillräckligt bra.

När vi kommer fram sitter mormor Yai Mii (90) på golvet bredvid eldstaden i huset. Hon berättar att den övriga familjen gett sig iväg tidigt på morgonen för att skörda ris. Oktober och november är den brådaste tiden att skörda ris på bergsslutningarna i provinsen Naan. Under dagtid ser man egentligen inga andra invånare i byarna än äldre och barn.

Mormor Mii och hennes familj blev kristna för fem år sedan när evangelisten Thawiip arbetade på området. Thawiip var en hjärtlig och flitig man. Han besökte ofta familjernas hem och orkade gång på gång förklara kristendomens grunder för människorna som till sin tro var animister. Animister tror att naturen och naturfenomenen hör ihop med andar och andemakter. Till exempel kan ett stort träd eller en sten tolkas som en offerplats där andar ska blickas.

”Mitt liv har förändrats till det bättre. Jag känner mig trygg nu när jag vet att vi har en kärleksfull Gud. Han hör bön och vill hjälpa”, berättar Yai Mii.

Yai Mii har fått uppleva många bönesvar; man har bett för hennes hälsa och hon har börjat må bättre. Familjens ekonomiska situation har också förbättrats: familjen fruktar inte längre att onda andar ska orsaka dem olyckor och har därför slutat betala stora summor till medicinmän. Familjens hårt förtjänta inkomst kan istället användas till mat, kläder och mediciner.

Mormor Mii, som hör till luafolket, bor tillsammans med sin dotter, hennes två vuxna barn och deras två barn i ett gemensamt hus. Den kärleksfulla familjen tar hand om mormor som är änka. Innan vi åker iväg ber vi ännu för mormor och hennes familj. Klockan är halv tio på morgonen, men solen gassar och det är redan kvävande varmt.

SÖNDAG 16.10.2016

Mässan närmar sig sitt slut i byn Baan Napong. En del av församlingsmedlemmarna börjar sakta avlägsna sig och skohögen framför dörren minskar. Många har bråttom till sin åker där skördandet av riset fortsätter.

Andra församlingsmedlemmar stannar kvar framme i kyrkan för att vänta på förbön. Människorna som sätter sig i förbönskön är i alla åldrar: vuxna, ungdomar,

Riikka-Maria Kolkka undervisar musik för både evangelister och vanliga församlingsmedlemmar. På bilden övar Min (till vänster), Päng, Bäng och Deet.
FOTO CHADA PHON JAI PING

Finska Missionssällskapets anställda Riikka-Maria och Tomas Kolkka gör pionjärbete bland luafolket i norra Thailands bergstrakter. Med på resorna följer barnen Ella (2) och Matias (8). Riikka-Maria är till sin utbildning musikmagister och musikalärare, Tomas är filosofie magister och språkforskare. **FOTO** JARMO KULONEN

- ▶ gamlingar och små barn med sina föräldrar. Idag är det Tomas och de församlingsmedlemmar som varit med och förrättat mässan som ansvarar för förbönen.

Bland dem som väntar på förbön finns också Kik (2) och hennes mamma Sai. Mamman berättar att flickan länge har dragits med flunsa. De senaste dagarna har febern stigit allt högre och flickan har börjat hosta mer och mer. Vi ber för flickan som verkar trött och för hela familjen.

Jag föreslår för mamman att vi tillsammans skulle föra flickan till kliniken som ligger fyra kilometer bort. Där kan man utan kostnad få träffa en sjuksköterska som vid behov kan hänvisa den sjuka vidare för vård vid närmaste sjukhus. Mamman går ändå inte med på detta, hon vill ännu vänta.

MÅNDAG MORGON 17.10.2016

Evangelisten Päng kommer åter tidigt till vårt hem och vi påbörjar veckans arbete. Päng bor tillsammans med sin familj i en by som heter Baan Den. Byn ligger på andra sidan om floden som flyter genom luaområdet. Det tar 20 minuter att åka dit med motorcykel.

Under våra perioder i byn fylls vardagarna från måndag till lördag av olika slags språk-, musik-, och församlingsarbete. Tomas och Päng fortsätter att analysera luaspråkets fonetik och uppbyggnad eftersom det ännu inte finns något skriftligt material på lua. Att skapa ett skriftspråk för lua är just nu det viktigaste målet för språkarbetet.

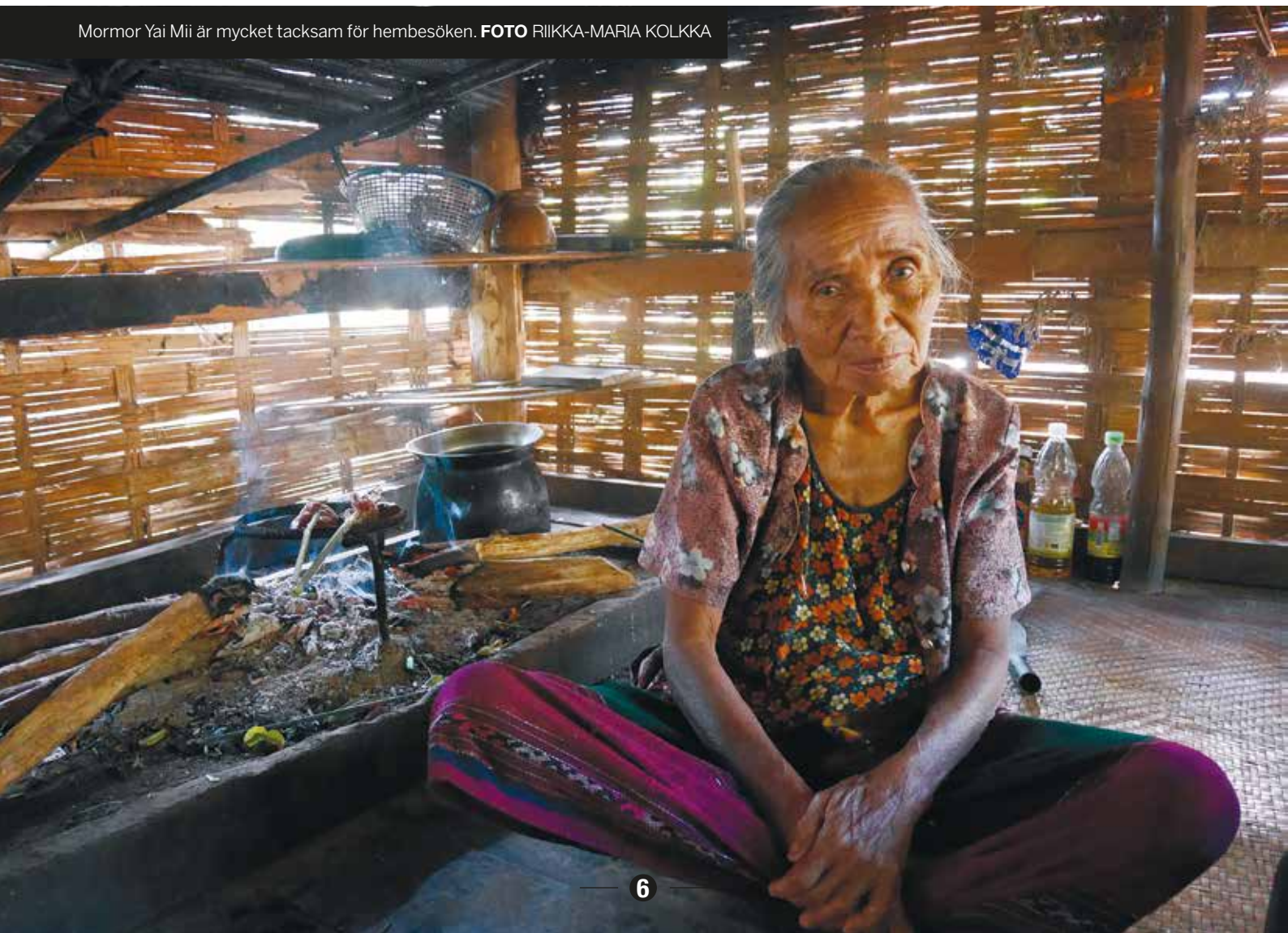
Samtidigt som Tomas och Päng jobbar på med språket förbereder jag eftermiddagens musiklektion genom att stämma gitarrerna och välja vilka sånger vi ska lära oss. Jag hjälper också vår son Matias (8) att göra sina engelskaläxor. Matias fick en hel hög hemläxor med sig från den internationella skolan i Chiang Rai.

EFTERMIDDAGEN 17.10.2016

Efter lunchrasten smattrar evangelisten Päng och fem andra luaevangelister uppför bergssluttningen till vårt hus på sina motorcyklar. Nu är det dags för musiklektion. Vi börjar med bön och med att tala om vad som hänt sen senast.

Alla evangelisterna berättar att de är jäktade på grund av arbetet. De har alla en eller två församlingar

Mormor Yai Mii är mycket tacksam för hembesöken. FOTO RIIKKA-MARIA KOLKKA

eller predikoplatser på sitt ansvar och där håller de gudstjänster på veckosluten. De gör också flitigt hembesök, bygger nya inkvarteringsutrymmen för jultidens besökare och hjälper till med kyrkans djuruppfödning.

När nyheterna har avhandlats börjar vi öva. Evangelisterna tycker att det är uppfriskande att spela gitarr och lära sig nya sånger och psalmer. De anser att det är viktigt att utveckla gudstjänstmusiken och därför är de ivriga att lära sig mer.

Hittills har man i gudstjänsterna bara sjungit några enstaka sånger eftersom sångurvalet är knappt. Evangelisternas egna sång- och spelfärdigheter har förbättrats tydligt under året och det har gjort gudstjänstlivet mångsidigare.

VID SOLNEDGÅNGEN 17.10.2016

När eftermiddagens musikundervisning tagit slut kommer jag att tänka på Kik som var så utmattad av feber dagen innan. Hur mår hon nu? Jag beslutar mig för att åka iväg och se efter.

När jag anländer håller mamma Sai på och sopar under sitt hus som är byggt på pålar. Sai ber mig glatt komma in. Jag blir lättad när jag ser att Kik verkar pigg och leker på golvet. Hennes mamma berättar att febern har gått ner och att hon börjat må bättre. Hon tackar Gud för det. Mammans bror har kommit för att hjälpa till med risskörden så arbetet på åkrarna har förlöpt bra även om inte Sai har kunnat vara med.

Till Sais familj hör förutom föräldrarna och dottern också den äldre generationen och de är alla kristna. Sai berättar att Gud har svarat på många av deras böner och önskningar. Det största och mäktigaste bönesvaret är Kik, tycker hon.

I den här familjen bad man nämligen ivrigt att det första barnet skulle vara en flicka. I Sais släkt har det fötts nästan uteslutande pojkar. Födelsen av en dotter kändes som ett underbart och uppmuntrande svar på bönerna. Innan vi åker ber vi för alla familjemedlemmarna och om välsignelse så att risskörden blir god.

Riikka-Maria och Tomas Kolkkas arbete stöds av Johannes församling och Ingå församling samt av församlingarna Joutjärvi och Keski-Lahti i Lahtis, Tuomiokirkkoseurakunta i Tammerfors, Henrikinseurakunta i Åbo, församlingarna i Nådendal, Pielavesi och Sonkajärvi samt Opettajien Lähetysliitto.

Mormor Yai Miis hus är byggt på traditionellt sätt av bambu. Alla hus byggs på pålar så att regnvattnet inte strömmar in och så att ormar och andra kräldjur, grisar och hönar inte kommer in i huset.

FOTO RIIKKA-MARIA KOLKKA

Evangelisten Saifon Wannasri och missionär Tomas Kolkka delar ut nattvard i byn Napong. **FOTO** RIIKKA-MARIA KOLKKA

I över 30 år har Katri Linnasalo jobbat med bibelöversättning på Papua Nya Guinea. Efter alla dessa år trivs hon fortfarande med sitt arbete och upplever att hon är på rätt plats.

TEXT: BRITT-HELEN LINDMAN

”Jag har fått arbeta i ro”

Allt började egentligen hösten 1976 när Katri av en vän blev inbjuden till ett veckoslut med bibelöversättningsorganisationen Wycliffe. Efter att ha hört om bibelöversättningsarbete en hel dag, kände hon starkt att detta var något för henne.

Det skulle dröja dryga sju år innan hon åkte iväg som missionär. Under tiden utbildade hon sig till ekonomie magister vid Handelshögskolan. Sedan gick hon en tvåårig bibelskola i England och till slut Finska Missionssällskapets missionärskurs våren 1983. Åren -79, -82 och -83 gick hon också några bibelöversättningskurser i England. Våren 1984 åkte hon iväg på sin första fyraåriga arbetsperiod till Papua Nya Guinea.

– Under den första arbetsperioden jobbade jag på dataavdelningen och hjälpte till i tre olika översättningsprojekt. De flesta bibelöversättare jobbar i par, så man sökte länge efter någon som jag skulle kunna jobba med, men det var svårt och till slut började jag jobba på egen hand. Under årens lopp har jag sen i perioder haft ett arbetspar, och den andra har då jobbat med läskunnighetsarbete.

– Då andra arbetsperioden inleddes började jag studera språket nek som jag jobbat med sen dess. Jag fick också studera kultur och beteende hos den nek-språkiga befolkningen. Under de första 1,5 åren

bodde jag ofta i en by där nek-språket talades. Jag bodde hos en helt vanlig familj och hörde nek pratas från morgon till kväll. Till slut började jag förstå bättre och bättre och kunde själv delta i samtalen. Det här är nog det bästa sättet att lära sig ett språk om det inte finns någon språkskola eller färdigt studiematerial på språket.

Hur går översättningsarbete till i praktiken?

– I bibelöversättningsarbetet behövs en språkkommitté som ofta består av vanliga bybor som är intresserade av denna typ av arbete. En av våra medlemmar har till exempel tidigare jobbat som lärare i både förskola och söndagsskola.

– Att översätta är en lång process. Först gör en lokal översättare en råversion utgående från en bibel på melanesisk pidgin. Efter det går jag igenom texten och kollar att inget viktigt blivit bortlämnat och att texten innehåller vad den ska. Till min hjälp har jag flera olika engelska bibelöversättningar, bibelkommentarer och digitala uppslagsböcker samt texten på hebreiska och grekiska. Efter det går jag igenom mina ändringsförslag med den lokala översättaren. Därefter översätts texten tillbaka till engelska och går igenom. Språkkommittén granskar också att

- ▶ texten är skriven på bra nek. Språkkonsulten granskar sedan att innehållet i texten är riktigt och att en lokal invånare som inte varit med i översättningsarbetet förstår texten. Då språkkonsulten godkänt texten får den gå i tryck. Målet är att få en text som är korrekt men ändå lättbegriplig för lokalinvånarna, som ofta saknar utbildning.

Är det svårt att översätta?

– Evangelierna är ganska lätta att översätta eftersom de ofta består av enkla berättelser, medan till exempel Romarbrevet är svårt eftersom det innehåller så mycket teologi. Man måste verkligen förstå vad texten betyder för att kunna översätta den rätt. Man måste också kunna översätta så att människorna här verkligen förstår vad det betyder. Ord som rättfärdig, samvete, frälsning, helig och hopp är svåra. Ibland finns det i texterna underförstådd information som man kanske måste skriva ut för att människorna skall förstå innehållet. Som tur är finns det idag bibelhanvisningar som gjorts speciellt för bibelöversättare och de kan lagras på datorn, så man behöver inte längre släpa med sig tunga uppslagsböcker.

– Ibland kan det också vara en utmaning att översätta Paulus olika sjöresor för ett folk som bor i inlandet och som inte är vana att röra sig på havet. Även till detta finns det dataprogram där man kan få tips om hur andra översättare har översatt vissa ord till andra språk och dessa är ofta till stor hjälp. Ny teknik underlättar också arbetet, men ändå kommer översättare alltid att behövas. För att ett dataprogram skall kunna översätta, behöver det finnas en ordlista inläst i programmet, och det är många gånger bibelöversättarna som skapar själva skriftspråket och sen ordlistorna. Det som vi också haft nytta av är dataprogram som används för att översätta från ett närbesläktat språk till ett annat.

– Då man börjar översätta bibeln till ett nytt språk, börjar man ofta med att översätta de bibeltexter som den lokala kyrkan behöver i gudstjänsterna. Senare börjar man komplettera, så att man till slut har en hel bok färdig, fortsätter Katri. Vi har nu gjort en råöversättning av hela Nya testamentet och 27 procent av Gamla testamentet till nek. Därtill är 53 procent av NT och 7 procent av GT är också kontrollerat av en översättningskonsult.

Till bibelöversättningsarbetet hör också att lära människorna läsa och skriva, att producera kristen

litteratur samt att skola in några lokala i bibelöversättningsarbetet. Katri har mest jobbat med själva bibelöversättningsarbetet och andra missionärer har sedan haft hand om läskunnighetsarbetet. Idag deltar också tre av medlemmarna i språkkommittéen i en utbildning för bibelöversättare.

Har man som mål att översätta Bibeln till alla språk?

– På Papua Nya Guinea finns nästan 10 procent av världens alla språk, det vill säga över 800 olika språk. Vi kan inte översätta Bibeln till alla språkgrupper: det finns helt enkelt inte tillräckligt många bibelöversättare för att göra det. Väldigt små språk eller sådana som är på väg att dö ut lämnas bort. Men det är viktigt att större språkgrupper får Bibeln på sitt modersmål. Även de invånare som gått några år i en skola där undervisningen sker på engelska har inte ett sådant engelskt ordförråd att de tillräckligt bra kan förstå en text från bibeln.

En del av översättningsarbetet sker alltid ute i en by på det område där språket talas. Där bor människor som är med i språkkommittéen och de deltar i arbetet vid sidan om sina andra vardagssysslor. Katris tid delas mellan perioder i byn och perioder i Ukarumpa, där bibelöversättarna har sitt huvudkvarter. Förr tillbringade Katri ofta hälften av tiden i Ukarumpa och hälften i byn, men eftersom översättningskonsulten som bäst håller på med språkgranskningen kan hon i det här skedet göra en större del av arbetet i Ukarumpa.

– Numera bor jag i byn två gånger per år, båda gångerna cirka två månader. I mitt hus i byn har jag idag både rinnande vatten, gas och el via solpaneler. Bekvämligheterna gör att man orkar år ut och år in.

Hur har du orkat alla dessa år?

– Naturligtvis har det funnits motgångar, men jag har ändå upplevt att jag är på rätt plats. Jag tycker om mitt arbete. Det är utmanande att reflektera över Paulus ord och fundera hur man ska få det översatt på ett förståeligt sätt. Jag trivs också ganska bra med att vara ensam, för i det här jobbet tillbringar man mycket tid ensam vid datorn. En sak som dock är tung ibland är flyttarna mellan Ukarumpa och huset i byn. Det känns som att jag alltid packar upp och packar ner. Sen skall man till Finland mellan varven och då packar jag igen!

Språkkommittéen som Katri jobbar med. **FOTO** KATRI LINNASALO

På Papua Nya Guinea finns nästan 10 procent av världens alla språk. **FOTO** KATRI LINNASALO

Du åker snart ut för ännu en arbetsperiod. Hur länge tänker du vara där?

– Arbetet är ännu på hälft. Jag skulle gärna vilja ha översättningsarbetet till en viss punkt innan jag går i pension. Tack vare Internet kan många översättare numera jobba på distans, så kanske jag också gör det i något skede, då vi håller på med slutgranskningarna av våra texter.

Kommer folk till tro bland den språkgrupp du jobbar med?

– Den lutherska tron kom till byn redan 50 år före jag kom dit. Deras pastorer och lekmän sköter predikandet. Jag är ingen evangelist utan koncentrerar mig på att översätta Bibeln. Många människor är troende, men tron finns ofta som ett väldigt tunt skikt. Jag hoppas att människornas tro och kunskap kan fördjupas då de har möjlighet att läsa Bibeln på sitt eget modersmål.

Är du aldrig rädd?

– Klart man är rädd ibland. En gång inträffade en jordbävning med epicentrum i vårt område, och då skakade hela mitt hus ordentligt. Och om en orm tittar fram på golvet i byahuset är man så rädd att knäna darrar. Men man övervinner rädslan och tar fram djungelkniven så man får ihjäl ormen. Man kan också begränsa farorna genom att vara försiktig. Och byborna klarar ju av att leva här.

– Översättningsarbetet innebär också andlig krigföring. Därför har man förebedjare hemma som kommer ihåg en i bön. Det är nog tack vare dem som jag inte råkat ut för något värre, utan fått jobba i lugn och ro.

Bibeltexterna ges idag ut på fyra olika sätt: i bokform, på minneskort, som en app för mobiltelefoner och i ljudform i en liten mp3-spelare som får energi via solpaneler som finns på baksidan av apparaten.

FOTO BRITT-HELEN LINDMAN

Fakta

Det talas cirka 7 000 språk i världen idag. Hela Bibeln har översatts till 500 språk och Nya testamentet till 1 300 språk. Översättningsarbete pågår som bäst för cirka 2 300 språk. Runt 1 800 språk som talas av 180 miljoner människor väntar ännu på att få Bibeln översatt. Bibelöversättningsarbete görs bland annat av organisationerna Wycliffe och SIL International.

De första missionärerna anlände till Papua Nya Guinea i mitten på 1800-talet. Bibelöversättningsarbete har pågått i över hundra år. 1956 började SIL International jobba i landet och sedan dess har man inlett översättningsarbete på 389 språk. Som bäst pågår bibelöversättningar på närmare 190 språk.

Källor: Wycliffe.fi, wycliff.org och sil.org

NÅDENS ÅR

- GLIMTAR FRÅN VÄRLDEN

Missionärerna Anna Tikum, Christina Heikkilä och Riikka-Maria Kolkka ger några exempel på hur människor de kommit i kontakt med upplevt Guds nåd – genom hjälp i svåra stunder, värdefull gemenskap i församlingen och bönesvar.

Joanna Lindén-Montes sammanställde texterna

GLÄDJE MITT I NÖDEN

Kyrkans kriskassa ger omedelbara och konkreta resultat inom diakoniarbetet i Senegal. Den lutherska kyrkan står beredd att hjälpa.

”En familjefar i en by inte långt från Fatick har varit funktionshindrad sedan ung ålder då hans ena ben måste amputeras. Mannen fick då hjälp med att skaffa sig en benprotes. Men denna har han sedan länge vuxit ur och han har inte haft råd att skaffa en ny. Kroppen har blivit krokig av allt det fysiska arbete han utför och han har ständig värk. Men han måste arbeta för att kunna bekosta barnens skolgång. Att bara ha ett ben gör det betydligt svårare, men inte omöjligt, säger han. Det var inte han som vände sig till kyrkan, utan en av hans vänner som hade hört om diakonikassan. Efter grundliga utredningar, många samtal och några besök i Dakar fick familjefadern en ny benprotes med hjälp av medel från kriskassan. Den tacksamhet och glädje som hela familjen gav uttryck för när kyrkans diakoniansvariga i slutet av senaste år hälsade på honom går inte att glömma. Mannen hade aldrig vågat hoppas på ett nytt ben. Han har alltid prioriterat barnens skolgång framom sin egen hälsa, konstaterade vänner som förde honom samman med kyrkans diakoni. Nu kan familjefadern känna större glädje i sitt arbete och värken i kroppen har minskat. Med två ben är livet så mycket enklare, utbrister han tacksamt!”

Text: Anna Tikum, missionär i Senegal. Anna arbetar tillsammans med den lutherska kyrkans anställda för att utveckla diakoniarbetet i församlingarna. Kyrkan möter dagligen människor som representerar de marginaliserade i samhället.

Kyrkans kriskassa hjälper när nöden är stor.
FOTO LISA FORDELL

GUDS NÅD BERÖR I URAL

”Församlingarna i Ural, Ryssland, har börjat fokusera allt mer på verksamheten bland barn, unga och familjer. Syktyvkar församling har startat upp ungdomsverksamhet förra året och ungdomarna samlas regelbundet till temakvällar. I Birsk församling har barnlägren varit betydelsefulla i många år. Förra hösten sände församlingen ett par till kyrkans kurs för familjearbetare – målet är att de ska bli ansvariga för familjearbetet i Ural prosteri. Gurez pudga församling, som finns i en liten fattig by, har inlett aktiv klubbverksamhet för barn. Shuorsalas eftermiddagsklubb, som ger byns barn en trygg plats att vistas på efter skolan, är välbesökt och lekplatsen som Finska Missionssällskapet var med om att bygga ifjol har blivit populär bland byns barn och mammor. Joshkar Ola församling inleder nu i januari en eftermiddagsklubb för barnen i kyrkans närområde.

I december hade vi möjlighet att ordna en utbildning tillsammans med Ural prosteri. Församlingarna utbildades i barnens rättigheter och hur de på bästa sätt kan möta barnens behov. De 30 deltagarna fick under tre dagar lära sig om barnens behov i olika åldrar, uppfostran, kriser i familjen, familjevård och fundera på församlingen som en trygg och välkomnande plats för alla. ’Aktuell kunskap som berör allas vår vardag och ger verktyg i församlingsarbetet men framförallt i våra egna liv och familjer’, konstaterar en deltagare tacksamt efter utbildningen.”

Text: Christina Heikkilä, koordinator för det kyrkliga arbetet, Ingermanlands lutherska kyrka i Ryssland. Kyrkan har 85 församlingar spridda över hela landet.

Kyrkoherden Slav tillsammans med deltagare på barnlägret i Birsk i januari. **FOTO** BIRSK FÖRSAMLING

”GUDS NÅD HAR ALDRIG SVIKIT”

Yai Yodwong stöder sig på kryckan samtidigt som hon glatt håller sitt sju månader gamla barnbarn Nong Yuu i famnen. Hennes man, pastor Amnuay Yodwong, gläder sig också. Parets första barnbarn föddes i maj förra året. Ungefär en vecka efter att barnbarnet hade fötts var båda morföräldrarna med om en våldsam bilolycka på en bergsväg i området. Pastor Yodwong, som arbetar bland luafolket, är van att köra på dåligt underhållna och slingriga bergsvägar, men under denna arbetsresa slutade plötsligt bilens bromsar att fungera i en nedförsläp. Pastorn fick styra bilen mot bergsslutningens innervägg, men i kollisionsogonblicket hade hastigheten redan hunnit öka till 100 km/h. Det var alltså nära att lilla Nong Yuu inte skulle ha fått bli ompysslad av båda sina morföräldrar. Yai, som både skadade sitt ben och sin hand svårt i olyckan, berättar: ”Återhämtningen efter olyckan har varit både långsam och smärtsam. Ändå mår jag allt bättre för varje dag som går. Det tackar jag Gud för.”

Text: Riikka-Maria Kolkka, missionär i norra Thailand. Riikka-Maria arbetar med språk-, musik- och församlingsarbete bland luaminoriteten i norra Thailand. Hon är med och utvecklar kyrkans musik- och söndagskolverksamhet samt ansvarar för det luaspråkiga läskunnighetsarbetet.

Yai och Amnuay Yodwong tillsammans med barnbarnet Nong Yuu. **FOTO** RIIKKA-MARIA KOLKKA

TEXT: KIRSI ELO OCH KATRI KUUSIKALLIO
 FOTON: KATRI KUUSIKALLIO

Pastor Julia Mutungi koordinerar hjälpverksamhet för de förföljda albinobarnen. Många barn har förts i trygghet till centret för funktionshindrade i Shinyanga. Förhållandena på centret var länge bristfälliga, men tack vare kyrkans stöd har de kunnat förbättras.

De räddar livet på barn med albinism

Mormor **Modesta Mikaeli** har kommit med sitt barnbarn Juliana till kyrkan. Efter gudstjänsten går vi tillsammans hem till mormor Modestas familj. Till familjen hör förutom föräldrarna, mormor och femåriga Juliana också en storasyster och en baby som är en vecka gammal. Föräldrarna berättar att de alltid måste hålla ett extra öga på Juliana. Juliana lider av albinism och det är farligt för henne att röra sig utanför hemmet.

Albinism är en genmutation som innebär att cellerna i huden inte producerar melanin, vilket resulterar i en mycket ljus hy som lätt bränns i solen. Människor med albinism lider också ofta av ögonsjukdomar. Albinism förekommer i alla etniska grupper och i alla raser. Vilka helt friska föräldrar som helst kan få barn med albinism. Albinism är mycket vanligare i området söder om Sahara, speciellt i Tanzania, än i övriga delar av världen.

Juliana bor i området Shinyanga i nord-

västra Tanzania. Här är diskriminering av människor med albinism vanligt och ute på landsbygden drabbas albiner till och med av förföljelse. Många har en stark tro på trolldom. Man tror att kroppsdelar från människor med albinism har magiska krafter. Därför är medicinmännen på jakt efter kroppsdelar som de behöver för att tillverka lyckobringande amuletter och trolldrycker. Inför presidentvalet år 2015 fanns det till och med kandidater som vände sig till medicinmän för att öka sina chanser i valet. Allt detta gör att människor med albinism lever i ständig rädsla för att bli dödade eller stympade.

Även Juliana har råkat ut för några kidnappningsförsök. Några män kom nattetid på motorcyklar och påstod att de kört vilse, men familjen öppnade inte dörren för dem. Eftersom ett av familjens barn, som också hade albinism, dog i malaria vaktar familjen även graven så att kroppen inte skall föras bort.

Kyrkan jobbar ihärdigt för att ändra på människors fördomar mot människor med albinism. Med Bibeln som grund ger kyrkan exempel på hur kärleken till nästan tar sig uttryck. Kyrkan ger också undervisning om vad albinism är och försöker få medicinmännen att använda sina kunskaper och sitt inflytande för att utföra goda gärningar.

– Kyrkan måste jobba hårt, för mot vidskepelse biter inte enbart lagar och förbud. Vidskepelsen måste ersättas med en insikt om att det är fel att döda. Vi måste berätta att albinism beror på biologiska faktorer, inte på trolldom. Vi behöver utbildning, missionsarbete och påverkansarbete. De kristna värderingarna om människors lika värde utgör en bra grund att bygga på. Istället för tro på onda andar vill vi sprida glädje, omsorg och tillit, säger pastor **Julia Mutungi**.

Den lutherska kyrkan i Tanzania ser stiftet sydost om Victoriasjön som sitt

främsta missionsfält. Närmare 90 procent av befolkningen tror på naturreligioner i vilka trolldom spelar en viktig roll.

HUNDRATALS BARN FÅR SKYDD

I staden Shinyanga ligger ett center för funktionshindrade som staten har grundat. Centret är byggt för 120 barn, men för tillfället bor dubbelt fler barn på centret. Många av barnen lider av albinism. Föräldrarna har fört dem till centret där de får beskydd och kan leva i trygghet.

En ung kvinna med albinism, **Kulwa Agnes Lusana**, har mist sin ena hand. Hon lockades in i ett hus, där hon blev överfallen och amputerad. Nu bor hon på centret och berättar om sina framtidsplaner. Hon har fått en sömnadsutbildning och vill nu grunda ett litet företag.

Centret har haft för lite personal och det har rått brist på det mesta. Kyrkan har därför renoverat utrymmena, skaffat fram frivilligarbetare och ordnat utbildning om hygien och säkerhet. Till centret har det också skaffats mat, myggnät, sängar och sängkläder. Man har även öppnat en liten mottagning där en hälsovårdare tar emot barnen. Den största förbättringen är ett nytt kök där man använder energisnåla spisar.

Finska Missionssällskapet och finländska faddrar stöder från början av detta år skolgång för barn med albinism. Genom satsningar på evangelisation, utbildning och påverkansarbete i området strävar man nu efter att barnen inte skulle behöva söka skydd på centret för funktionshindrade och istället kunna leva i trygghet ute i samhället.

Den lutherska kyrkans biskop Emmanuel Makala diskuterar med byns medicinman i Budekwa.

På centret för funktionshindrade i Shinyanga bor cirka 250 barn, varav många lider av albinism.

DELTA I FASTEINSAMLINGEN

Lutherska kyrkan i Tanzania hjälper personer med albinism och arbetar för att stoppa trakasserierna. Finska Missionssällskapet stöder kyrkan i dess arbete med att:

- förändra gamla tankesätt och sprida saklig information om albinism
- minska medicinmännens makt och få dem att använda sina kunskaper för att göra gott.

Stöd fasteinsamlingen genom att ge en gåva till följande kontonummer:

FI38 8000 1400 1611 30, DABAFIHH

Märk donationen: F2017

Medlemmarna i Qi Jia (7 välsignelser) församling hör till Taiwans ursprungsbefolkning. De framförde en vacker sång vid festgudstjänsten.

TEXT OCH FOTO: LAURA KÄÄRIÄINEN

60 år av mission firades i Taiwan

Finska Missionssällskapet sände sina första medarbetare till Taiwan för dryga 60 år sedan. Det långvariga samarbetet firades lördagen den 22 oktober 2016 i staden Kaohsiung i södra Taiwan.

I festen deltog lokala ledare för lutherska kyrkan i Taiwan och församlingsmedlemmar från olika delar av landet. Bland deltagarna fanns kristna som hade fått höra evangeliet av **Päivö Parviainen**, en av Finska Missionssällskapets första missionärer i Taiwan. Från Finska Missionssällskapet deltog **Rolf Steffansson**, direktör för utrikesarbetet och regionchefen **Jan-Eerik Leppänen** samt nuvarande och tidigare Taiwanmissionärer, bland dem **Outi Laukkanen**.

- Det märks att samarbetet betyder väldigt mycket för taiwaneserna och den lilla minoritetskyrkan. Det talades mycket om enhet och gemenskap. Det betyder mycket för kyrkan att ha vänner i Finland och de tänker ofta på oss, säger Laukkanen, som assisterade vid

jubileumsgudstjänstens nattvard.

Under Finska Missionssällskapets första tid i Taiwan var församlingsarbete och sjukhusarbete i fokus. Nu finns det en välfungerande hälsovård i Taiwan och den lutherska kyrkan i Taiwan fungerar i hög grad med lokala krafter. Idag ligger tyngdpunkten i Finska Missionssällskapets arbete i Taiwan på teologisk utbildning och invandrararbete.

Finska Missionssällskapet har för närvarande fem missionärer i Taiwan. **Jukka Kääriäinen** undervisar i teologi och utbildar medarbetare för kyrkan vid seminariet i Hsinchu (China Lutheran Seminary). **Laura Kääriäinen**, **Kaija Grundell** samt **Hanna** och **Sean Pienaar** arbetar med invandrare, särskilt i fängelser och på interneringsanläggningar.

Den 22 oktober valdes också en ny biskop för lutherska kyrkan i Taiwan. Ny biskop blev **David Chen** som under många år fungerat som pastor för Jiu Ru församling. **Patrick Gao** som varit biskop de senaste sex åren fortsätter nu som chef

för kyrkans avdelning för evangelisation.

Lutherska kyrkan i Taiwan organiserade sig som kyrka år 1977. Kyrkan har cirka 2 000 medlemmar och 19 församlingar som i huvudsak ligger i de båda storstäderna Taipei och Kaohsiung.

Outi Laukkanen (i mitten) deltog i 60-årsjubileumet. Här tillsammans med Pei-jun Yu och Kaija Grundell.

Konferensen "How to build bottom-up community resilience in Syria?" anknöt till det internationella möte om Syrien som Finland stod värd för 24.1, då FN offentliggjorde sina planer för den humanitära hjälpen och de syriska flyktingarna. FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

TEXT MINNA HAVUNEN

”Lyssna på syrierna!”

Kriget i Syrien går snart in på sitt sjunde år. Omkring 300 personer samlades för att lyssna på representanter från FN, finländska organisationer och det syriska civilsamhället i Helsingfors den 23 januari.

– Sammanhållningen bland syrierna bör stärkas som ett led i allt hjälparbete i Syrien. Det behövs gemensamma rum där alla syrier kan arbeta tillsammans oavsett vilken grupp de tillhör. Det behövs samarbete mellan städer. På stadsnivå bör man arbeta med både lokalsamhället och internflyktingarna, sade syriern **Eva Zidan** som är samordnare vid medborgarorganisationen COSV.

I diskussionen framkom också att det internationella samfundet och givarländerna bidragit till splittringen i det syriska samhället genom att enbart stödja vissa lokala aktörer. Ett problem har också varit att syrierna knappt deltagit i planeringen och genomförandet av hjälparbetet. Det internationella samfundet har talat om syrierna, men inte med dem. Beslut har fattats uppifrån och nedåt utan att beakta synpunkter på lokal nivå. Det är ändå syrierna som bäst känner

till de lokala problemen och lösningarna på dem.

– Kvinnornas ansvar har ökat, men de konsulteras ändå allra minst. För att motståndskraften på gräsrotsnivå ska fungera måste kvinnornas synpunkter beaktas. Dessutom bör finansierarna och de internationella organisationerna bistå med långsiktig, flexibel och direkt finansiering till det lokala civilsamhället i Syrien för att syrierna ska kunna planera och kontrollera sin egen framtid, sade experten **Alexandra Saieh** från organisationen Oxfam.

Vksamhetsledare **Zedoun Alzoubi** vid organisationen UOSSM som utför humanitärt arbete i Syrien betonade samarbetet mellan civilsamhället och lokalförvaltningen.

– Samarbetet mellan civilsamhället och förvaltningsstrukturerna på lokal nivå kan minska de beväpnade grupperingarnas inflytande och bekämpa radikaliserings.

Seminarier lyfte också fram frågan om utbildningens och försörjningsmöjligheternas betydelse för syriernas motståndskraft och en lyckad återuppbyggnad.

Seminarier ordnades av Crisis Management Initiative, Finska Missionssällskapet, Fida International, Kehys, Kepa, Kyrkans Utlandshjälp och Rädda Barnen. Organisationerna har publicerat ett ställningstagande där de kräver att FN engagerar Syriens lokalsamhällen, civilsamhälle och lokalförvaltning i allt arbete i landet. Sammanlagt 28 organisationer har undertecknat ställningstagandet.

Helen Clark från FN:s utvecklingsfond UNDP diskuterar tillsammans med Aziz Hallaj, samordnare för fredsprojektet Syria Initiative som Finska Missionssällskapet stöder. Projektet stärker civilsamhällets arbete på gräsrotsnivå i Syrien. FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

Plantera

ett hoppets träd i Tanzania!

Under reformationens jubileumsår 2017 utmanar Finska Missionssällskapet både församlingar och privatpersoner att plantera träd i Kishapu, Tanzania.

– Jag tycker att det passar bra att plantera träd till Luthers ära. Vi påminns om citatet ”om jorden så skulle gå under imorgon, så skulle jag idag plantera mitt äppelträd”, som ofta tillskrivs honom, säger understödskoordinatör **Britt-Helen Lindman**.

– Följderna av klimatförändringarna syns redan i Kishapu. Torkan är ett stort problem. Genom trädplantering binds växthusgaserna och dessutom minskar risken för erosion. Detta förbättrar levnadsförhållandena för invånarna. Lokalbefolkningen vill ha tillbaka skogen där de bor, berättar **Mikko Pyhtilä**, Finska Missionssällskapets missionär i Tanzania. Han följer upp trädplanteringen och rapporterar om framstegen.

År 2008 påbörjade Finska Missionssällskapet ett utvecklingspartnersamarbetsprojekt tillsammans med Tanganyika Christian Refugee Service, TCRS, i Kishapu. Förutom trädplantering satsar TCRS på att förbättra tillgången på vatten. Organisationen ordnar även spar- och lånegrupper samt ger undervisning i jordbruk, trädgårdsodling och hönsuppfödning.

Finska Missionssällskapet bidrar också själv till trädplanteringsprojektet. Genom att plantera träd i Kishapu kompenserar sällskapet för de utsläpp av växthusgaser som uppstår då de anställda reser i arbetet.

Torkan är ett gissel för invånarna i Kishapu i nordvästra Tanzania. Trädplantering minskar följderna av klimatförändringarna. **FOTO MIKKO PYHTILÄ**

VÅRDA SKAPELSEN

– Det är viktigt att vi idag inte blir passiva trots att det är turbulent i världen, utan att vi fortsätter att utföra de uppgifter Gud har kallat oss till. Att bekämpa klimatförändringarna och måna om en bättre miljö är att vårda skapelsen så att både vi och kommande generationer kan leva här, förklarar Britt-Helen Lindman.

De församlingar som deltar i trädplanteringsprojektet kan också själva plantera ett träd här hemma som påminnelse om att man deltagit i kampen mot klimatförändringarna. Vänligen kontakta britt-helen.lindman@finskamissionssallskapet.fi för mera uppgifter.

Privatpersoner kan delta i trädplanteringskampanjen genom att köpa en etisk gåva i form av en trädplanta för 5 euro. Mer info på www.etiskgåva.fi

Kampanjen pågår till slutet av maj.

Understödskoordinatör Britt-Helen Lindman och koordinatör för utvecklingsarbetet Ruusa Gawaza berättade om trädplanteringen i Tanzania vid Finska Missionssällskapets årsdag 19.1. **FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES**

100 dalitflickor tackar faddrarna i Finland!

Lal Devi är överlycklig! Hon är en av de cirka 100 dalitflickor i det isolerade länet Mugu, Nepal, som får fadderstöd för sin skolgång. Hennes pappa gick själv som vuxen i missionens läsklass och såg till att Devi fick börja i skola. Den lilla åkern som familjen äger ger mat för bara sex månader. Tack vare pappans murarjobb får de ihop till mat för resten av året. För ungefär 30 år sedan gick inte ett enda dalitbarn i skola i Mugu, nu är dalitflickornas andel 4 400.

Text och foto: Kirsti Kirjavainen

Lal Devi (andra flickan från vänster) tackar alla finländska faddrar.

Missionsfesten ingår i kyrkodagarna i Åbo 19-21.5

Den här sommaren firas missionsfesten som en del av de finlandssvenska ekumeniska kyrkodagarna i Åbo 19-21.5.

– Missionen syns på många olika sätt i programmet. Vår samarbetspartner, ledande biskopen för evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania, **Fredrick Shoo**, kommer att medverka. Med är också direktören för Finska Missionssällskapets utrikesarbete **Rolf Steffansson**, missionär **Maria Westerling** och **Furahakören**, säger **Marika Björkgren-Thylin**, chef för svensk service.

År 2017 är ett speciellt år för evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och för lutherska kyrkor runtom världen. Också Finska Missionssällskapet vill delta i firandet av reformationens märkesår.

– Vi vill med vårt bidrag på kyrkodagarna föra fram hur reformationens arv syns på olika sätt i kyrkorna i världen än idag; hur nåden befriar och kyrkorna växer och hur det fortsättningsvis är viktigt att göra evangeliet tillgängligt för människor på deras eget modersmål, säger Björkgren-Thylin.

Text och foto: Joanna Lindén-Montes

Nåd 2017!
Reformationen 500 år

Finlandssvenska ekumeniska kyrkodagarna & Missionsfesten 19-21.5, Åbo

SÅ HÄR MEDVERKAR VI I PROGRAMMET:

Fredagen 19.5 klockan 19: "Nåd som bär" med Björn Vikström, Mia Bäck, Sixten Ekstrand, Rolf Steffansson, Jani Edström, Furahakören och Ramblers.

Lördagen 20.5 klockan 9: "Nådens kyrka", biskop Martin Modéus, ledande biskop Fredrick Shoo från Tanzania och Åbo svenska församlings barnkör.

Lördagen 20.5 klockan 13: "Nåd som växer" – ett samtal inspirerat av de växande kyrkorna på södra halvklotet med missionär Maria Westerling

och ledande biskop, teologie doktor Fredrick Shoo från Tanzanias evangelisk-lutherska kyrka.

Välkommen att anmäla dig till de finlandssvenska ekumeniska kyrkodagarna 19-21.5.2017 i Åbo! Programmet ordnas på hotell Radisson BLU Marina Palace, Slottsgatan 32, ifall inte annat anges i programmet. För mera uppgifter, information om deltagaravgifter och anmälan, gå in på: www.missionsfesten.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Tusen euro till My school

Tusen tack till alla som besökte vårt café under Ungdomens Kyrkodagar! Tillsammans samlade vi in 1 045 euro till förmån för programmet My School, teveskola för barn på flykt. My School sänds av den kristna satellit-teve-kanalen SAT-7, hälsar Charlotte Steffansson och André Ravall som ansvarade för caféet.

Över 70 000 euro från Missionsstugan

Finska Missionssällskapet fick 71 340 euro i understöd från Pedersöre församlings lopptorg Missionsstugan, vars intäkter blev 137 187 euro under 2016.

”Kristna världen över behöver se vår situation och hjälpa till.”

Jan Philip kan studera teologi i Hongkong tack vare stöd från Finska Missionssällskapet: **FOTO LIISA MENDELIN**

Tack vare ett stipendium från Finska Missionssällskapet kan Jan Philip färdigställa sin prästutbildning i Hongkong. I sitt hemland Myanmar (Burma) hör han till en liten kristen minoritet, en tillhörighet som innebär otrygghet.

TEXT: LIISA MENDELIN

Höj rösten för oss

– Läget i Myanmar är svårt för alla minoriteter. Burmeserna, som är i majoritet, har flera gånger skrivit under avtal gentemot minoriteterna och avgett politiska, sociala och ekonomiska löften. De har ändå brutit mot de här löfena upprepade gånger, säger Jan Philip.

Ett av de viktigaste avtalen är Panglong-överenskommelsen 1947, där burmesiska regeringen lovade partiell autonomi till några av de större etniska minoriteterna. Enligt Jan Philip har inte det uppfyllts.

– De flesta av burmeserna är budd-

hister och därför borde de leva enligt principen om ickevåld. Ändå har de haft väldigt nära att ta till våld och har tagit livet av många människor som hör till minoriteterna. De har våldtagit kvinnor och bränt ner hus, med motivet att de bekämpat rebeller. Ännu idag tar Myanmar militär livet av civila från minoriteterna Karen och Kachin. De här berättelserna når inte ut eftersom journalisterna oftast hör till majoritetsbefolkningen.

De senaste 60 åren har landet varit mitt i ett pågående inbördeskrig.

Är det möjligt för den kristna minoriteten att påverka samhället i en positiv riktning?

– Vi borde absolut kunna göra det, men det är svårt i praktiken att påverka från en minoritetställning. Majoritetsbefolkningen är inte beredda att se och uppmärksamma det goda som någon av minoriteterna gör mot dem. Det här är ett mönster som upprepats flera gånger i vårt lands historia. Till exempel syns inte minoriteternas insatser i försvaret av landet mot kinesiska attacker genom tiderna.

– Om minoriteterna vill främja demokrati så är det ofta med livet som insats.

Under studierna i Hongkong har Jan Philip märkt att det finns en enorm okunskap om situationen i Myanmar.

– Oftast vet människor inte ens var landet ligger. De har ingen aning om vad vi går igenom.

Därför hoppas han att den världsvida kyrkan ska hjälpa till att uppmärksamma det som händer i Myanmar.

– Jag önskar att de kristna världen över skulle stöda Myanmar kristna mer. De kunde använda sin röst för att uppmärksamma situationen för minoriteterna i Myanmar, till exempel genom missionsarbete, ambassadörsengagemang, ekonomisk stöd och böner.

Ett djupare personporträtt med Jan Philip har ingått i Kyrkpressen nr 1/2017.

Liisa Mendelin vistades två och en halv månad i Hongkong som volontär för Finska Missionssällskapet i slutet av 2016. Hon arbetade med kommunikation och som engelskalärare i en lokal församling. **FOTO** UPU LEPPÄNEN

Stöd till fredsarbetet i Myanmar

Finska Missionssällskapet stöder fredsarbete i Myanmar genom organisationen Euro-Burma Office (EBO), som har ett av sina huvudkontor i Yangon sedan år 2016. EBO samlar representanter från olika etniska minoriteter, tidigare gerillasoldater, fredsaktivister, universitet, religiösa samfund och organisationer i landet.

Det finns 21 beväpnade grupper i landet, varav bara åtta har skrivit under avtalet om vapenvila. En av EBO:s viktigaste uppgifter är att föra samman beväpnade grupper och skapa dialog och ena folkgrupper.

EBO:s och Finska Missionssällskapets samarbete är mycket betydelsefullt. Tillsammans får vi till stånd samtal mellan olika folk. Vi stöder demokrati- och fredsprocessen i landet”, säger **Timo Stewart**, fredsexpert vid Finska Missionssällskapet och koordinatör för fredsarbetet i Myanmar.

ETNISKA MINORITETER FÖRFÖLJS

Den burmesiska armén har trappat upp sin militäroffensiv mot det kristna kachinfolket den senaste tiden. Strider mellan armén och etniska separatistorganisationer bröt ut i området i november och tvingade över 50 000 att fly till delstaten Shan och gränsområdena vid den kinesiska gränsen, rapporterar Martyrkyrkans vänner i början av året.

Text: Joanna Lindén-Montes

Världens största lutherska kyrka fick ny ledare

I januari valdes pastor **Yonas Yigezu** till president för Mekane Yesus-kyrkan i Etiopien. Yigezu har tidigare lett kyrkans evangelisationsarbete åren 1997-2003. Han tar över efter Wakseyoum Idossa, som slutfört sina två mandatperioder som kyrkopresident.

Pastor Yigezu har arbetat med kyrkans holistiska missionsarbete i Etiopien, där evangelisation, diakoni och utvecklingssamarbete går hand i hand. Han sätter också stor vikt vid religionsdialog och ekumenik. Yigezu har besökt Finland flera gånger. Han samarbetar med Finska Missionssällskapet för att hjälpa utstötta och diskriminerade folk genom församlings- och evangelisationsarbete.

Text: Kirsi Elo

Yonas Yigezu leder Mekane Yesus-kyrkan som är världens största lutherska kyrka med 7,9 miljoner medlemmar. **FOTO** JOANNA LINDÉN-MONTES

Testamentsdonationer betyder mycket för Finska Missionssällskapets långsiktiga arbete – de utgör cirka 10 procent av de totala inkomsterna. Tillsammans ser vi till att de mest utsatta människorna får den hjälp de behöver.

Låt det goda gå i arv

”Många människor, som redan i decennier stött vårt arbete, har valt att testamentera sin egendom eller en del av den till oss. Det finns också de som inte nödvändigtvis har en kristen anknytning, men som efter att ha studerat vår verksamhet kommit till att det vi gör är viktigt och ger resultat”, säger förvaltningsdirektören **Tarja Larmasuo** på Finska Missionssällskapet.

”Vi verkar bland de allra fattigaste i de avlägsnaste trakterna i olika u-länder. Vår hjälp når fram, eftersom vi samarbetar med lokala kyrkor och organisationer. Vår målsättning är att stöda lokalsamhällena på ett sådant sätt att de i fortsättningen kan arbeta allt självständigare”, förklarar tidigare chefen för utvecklingssamarbetet **Katri Leino-Nzau**.

Nedskärningarna i utvecklingsbiståndet hotar avbryta stödet till många biståndsmottagare, vilket innebär att många människor går miste om till exempel utbildning och tillräcklig näring. I den nuvarande situationen har testamentens och de privata givarnas roll blivit allt viktigare.

Resultaten är tydliga och visar att hjälpen är effektiv. ”Till exempel har kvinnorna fått en bättre ställning i Afrika. Nu vill de att deras döttrar ska gå i skola. Det här för hela samhället framåt”, summerar Leino-Nzau.

Visste du att en testamentsdonation är befriad från arvsskatt om den ges till en allmännyttig förening?

Mera information om testamenten på www.finskamissionssallskapet.fi/

Välkomstdans i Zimbabwe. Den lutherska kyrkans mormödrar har organiserat sig för att hjälpa föräldralösa barn. **FOTO SARA KALALUKA**

TESTAMENTS DONATIONERNA KAN HJÄLPA TILL EXEMPEL SÅ HÄR:

Finska Missionssällskapet stöder ett projekt i Zimbabwe, där mormödrar på eget initiativ börjat ta hand om barn som blivit föräldralösa på grund av aids. Mormödrarna skaffar mat åt barnen, stöder dem socialt och ser till att de får hälsovård. Barnen och ungdomarna lär sig också att odla köksväxter i egna små trädgårdstäppor med tanke på att de i framtiden ska kunna trygga sin tillgång till mat. Mormödrarna stöder barnens skolgång genom att sköta om deras skolavgifter och skaffa dem skoluniformer och böcker.

Ring 020 7127 266 om du vill beställa vår nya broschyr om testamenten.

Vi gratulerar vinnarna!

Susann Klemets från Jakobstad vann ett 100 euros presentkort i vår tävling "gissa rätt land".

Helena Enlund från Vikby vann första pris i utlottningen som hölls i samband med omröstningen för årets vackraste julsång. Priset är en notbok med De vackraste julsångerna och 1 kg rättvisemärkt choklad. Flest röster fick Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt. På andra plats kom Stilla natt och på delad tredje plats Nu tändas tusen juleljus och Dagen är kommen. Tack till alla som röstade!

- 4.3: Global aktion** i Helsingfors: "Kvinnornas kamp i Nepal", klockan 15, Observatoriegatan 18.
- 12.3: Taizémässa** i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, Helsingfors. Servering kl. 17:30, mässan inleds kl. 18.
- 9.4: Taizémässa** i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, Helsingfors. Servering kl. 17:30, mässan inleds kl. 18.
- 22.4: Global aktion** i Helsingfors: "Klädswap", klockan 10:30, Observatoriegatan 18.
- 1.5: Första maj-basar**, Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18, Helsingfors, kl. 9:15-14. Försäljning av bakverk, handarbeten, mjöd m.m.
- 7.5: Taizémässa** i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, Helsingfors. Servering kl. 17:30, mässan inleds kl. 18.
- 19-21.5: Missionsfesten** i samband med finlandssvenska ekumeniska kyrkodagarna, Åbo.
- 28-30.8: Seniordagar** (finskt program) vid Finska Missionssällskapets lägergård Päiväkumpu.

Hopp och tro i Nepal - församlingsbesök

26.3: Kyrkslätt svenska församling. Gudstjänst kl. 12, predikan Maria Westerling.

27.3: Esbo Olars, Frisbergsvägen 10, kl. 14. Arr. Olars pensionärer, Maria Westerling.

28.3: Johannes församling, Högbergsgården, kl. 13. Maria och Ben Westerling medverkar.

1-2.4: Missionshelg i Vasa, Maria och Ben Westerling medverkar. (se församlingens annonsering).

6.4: Folkhälsans seniorhus, kl. 13, Helsingfors Arr. pensionärsföreningen Olympus. Maria Westerling.

7.5: Kimito kyrka, finsk högmässa kl. 10, svensk högmässa kl. 12 med dialogpredikan av Ben och Maria Westerling. Paret medverkar vid kyrkkaffet efteråt.

André Ravall vikarie på svensk service

Den 2 januari inledde André Ravall sitt arbete som tf. svenskspråkig koordinator för barn- och ungdomsverksamhet på Finska Missionssällskapet. Carre Lönnqvist är tjänstledig under 2017 för att jobba som koordinator för det mångkulturella arbetet i Johannes församling, Helsingfors. André har tidigare verkat inom Petrus församling där han under fjolåret 2016 deltidjobbade som vikarierande barnledare och som kyrkvaktmästare för specialgudstjänsten Puls. Under fjolåret utexaminerades

också André från Åbo Akademi som teologie magister.

– Det är en ära att få jobba på Finska Missionssällskapet. Jag är ödmjuk inför uppdraget att stöda Borgå stifts barn- och ungdomsledare i att öka kunskapen om mission bland barn och ungdomar i våra församlingar. Det känns väldigt roligt!

Text: André Ravall, foto: Ari Vitikainen

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

skriv MAJA i meddelanderutan

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton

Britt-Helen Lindman,

tfn 020-7127 266

ANDAKT

NÄRVARO

Det var ett rörande brev. Formulerat så att man genast förstod att det var viktigt för skrivaren. Och det grep mig djupt. Så där som jag ibland kan bli ödmjukt berörd när jag märker att Guds kärlek har tagit omvägen via mig.

Tror du verkligen att förlåtelsen kan gälla också mig? Skrev hon, och jag var helt säker på att den gör det.

Det var med en viss smärta som jag hade förberett mig på att hålla andakterna. Mitt liv var fyllt med krav och förväntningar både professionellt och privat. Så där som det ofta kan vara, särskilt i småbarnsfamiljer. Jag minns hur jag satt i prästgårdsköket sent på kvällen och skrev ned andakterna ord för ord för att banda dem följande dag. Det fanns något viktigt att säga – det var klart. Men hur skulle jag få fram det? De egna begränsningarna blev tydliga och smärtan över otillräckligheten blev stor. För att inte tala om tröttheten.

Det visade sig att när de mänskliga krafterna tog slut och själen ropade till Gud om hjälp, då ingrep Guds Ande och

i svagheten blev kraften störst.

Evangeliet om Guds förlåtande kraft fick spridas från hjärta till hjärta. Via andakterna i radion.

Hon hade lyssnat på andakterna. Och det var tydligt att evangeliet hade väckt en längtan och ett hopp. När hon skrev visste hon svaret – men det blev väl så mycket mera konkret när hon fick skriva ned sin egen berättelse.

Jag läste hennes brev långsamt. Flera gånger. Hennes berättelse var inte ovanlig. I själva verket handlade den om sådant som jag hört många gånger förut: svek, krossade förhoppningar, besvikelser, och om att ge tillbaka med samma mynt. Och ånger. Men det som särskilt berörde var strimman av hopp som väcktes mitt i allt det svåra. Tror du verkligen att förlåtelsen kan gälla också mig?

Och hennes brev blev till en predikan. För mig.

Guds goda budskap, hans evangelium, handlar inte i främsta hand om att tala och övertyga. Det handlar om att bli närvarande i någons nöd och längtan.

Jag vill också höra till dem som frågar. Höra till dem som ropar efter evangeliets kraft. Det har ingen betydelse hur vackert inpaketerat evangeliet är – om det inte tas emot i längtan.

Bara den som har sett sin svaghet och sina tillkortakommanden väcks till en längtan.

Bara den som ser sin egen synd, kan väckas till en längtan efter förlåtelse.

Bara den som längtar efter förlåtelse kan fyllas av evangeliets kraft.

Aposteln Paulus skrev ett liknande brev. Herren har sagt: ”Min nåd är allt du behöver”. Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig. Jag gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark. (2 Kor 12:9-10)

Sådan är evangeliets kraft!

Stefan Forsén

kyrkoherde i Matteus församling,
Helsingfors

Guds goda budskap handlar om att bli närvarande i någons nöd och längtan. Foto: Joanna Lindén-Montes.